

Kunhegyesi arcképcsarnok

Juhász Bálint (1904-1987)

Kunhegyesen született 1904. október elsején mindenki „Bálint bácsi”-ja, aki 70 évet dolgozott a község-majd tanácsházán iktatóként.

Hivatali pályája 1917. július 10-én 13 éves korában kezdődött a vézna fiúnak, községi díjnokként kezdett. A községi jegyző szólt az egyik tanítónak, hogy küldjön át tíz olyan gyereket hozzá a község-házára, akinek jó az írása. Ebben az időben jegyrendszer működött (liszt, zsír, petróleum stb.), ezeket kellett nekik írogatni. Néhány nap múlva megkérdezte tőle a jegyző úr, hogy volna-e kedve itt maradni, mert akkor rábízná az iktatást. Ő boldogan igent mondott, hiszen a családi kasszához napi egy-egy korona keresetével hozzá tudott járulni. A felfogadott egykori iskolásokból egyedül ő maradt a hivatalban, élete végéig.

Nyílt utcai otthonától megszokott útja a parkon keresztül vezetett szinte óramű pontossággal télen-nyáron a hivatalig, ahonnan csupán egyszer hiányzott néhány napot kéztörése miatt. Frizuráját közepén ketté választva viselte, bajuszos volt.

Gyors mozgású, csendes, halk szívú emberként ismerték, aki mindig segített megoldani az egyszerű emberek ügyes-bajos dolgait, tanácsait megfogadták. „Élő lexikon” volt ő, a település történetét jól ismerte, annak ügyeiben lehetett hozzá fordulni. A helybeli családokat, azok rokoni kapcsolatait szintén jól ismerte, amire igen nagy szükség volt pl. hagyatéki ügyeknél.

Irodájának körben elhelyezkedő, mennyezetig érő polcain hatalmas, méretes iktatókönyvek, régi jegyzőkönyvek bekötött mappái sorakoztak. Ebben az iratrengetegben nagyon jól eligazodott, szempillantás alatt megtalálta a keresett dokumentumot. Pedáns volt öltözködésére, a reá bízott dokumentumokat védte un. könyöklő használatával.

Nem sokszor hagyta el Kunhegyest. A hét évtized alatt szabadságát egyszer vette ki, ugyanis elküldték Hajdúszoboszlóra nyaralni. Két nap után azonban táviratoztak érte, mert egy nagyon fontos iratot nem találtak meg...

Édesanyjával élt annak haláláig. Családot nem alapított, neki az élete a hivatal volt.

1922-től önkéntes tűzoltóként is szolgálta szeretett települését. Az önkéntes testület pénzügyi-gazdasági feladataival megbízták. Századosi rangban szolgálatvezetői beosztásban végezte fontos társadalmi közéleti tevékenységét. Részt vett a tűzoltó egyesület színjátszóinak tevékenységében, mint sűgő vállalt rendszeresen szerepet.

Az 1960-70-es években sokszor láthatta őt az én korosztályom bálak alkalmával tűzoltói megbízatását teljesíteni.

Megkapta 50 éves tevékenységéért a tűzoltó Szolgálati Érdemérmét. 75. születésnapján pedig 1979-ben megkapta a belügyminisztertől a Tűzbiztonsági Érem arany fokozatát.

1967. szeptember elsején nyugdíjazták (papíron), de ő továbbra is bejárt dol-

JUHÁSZ BALINT
37 éve, 1917 július 10-án dolgozik. —
Tizenhároméves korában került a
kunhegyesi község-házára. Azóta ál-
landóan a község-házán, illetve a ta-
nácsházán végzi munkáját a község
érdekében.

g o z n i ,
a m i é r t
e g y e t l e n
f i l l é r t
s e m k é r t .

F é l é v

elteltével a tanácselnök egy fél állást kijárt részére. Ezekben az években találkozhattam s dolgozhattam vele ügyviteli közgazdasági gyakorlatokként. Ő készítette elő a tanácsülések nyomtatott, stencilezett anyagát. Gondolom, már nem sokan emlékeznek erre a sokszorosító herkenytyűre, de én igen. Könnyen ki lehetett festéssel kenekedni, mert a hengert igen sokszor meg kellett kenni, hogy még a sokadik példányon is olvasható írások legyenek. Szívesen végezte ezt a munkát is, s bevezetett a stencilezés rejtelmeibe. Kellemes, érdeklődő beszélgető partner volt. Apai nagyszüleimet szomszédként ismerte a Zádor utcából.

1986-ban hivatali munkálkodásának 69. évében a Tanács Kiváló Dolgozója elismerésben részesült.

1987. április 6-án, életének 83. évében hunyt el. Díszsírhelyen nyugszik a kunhegyesi református temetőben.

Víg Márta
helytörténész